

Angaaende denne Indstilling har man brevvekslet med Medlemmerne af det for visse, fortrinligt vigtige Kirker nedsatte særlige Syn, hvilke alle have tiltraadt Tanken om at hædre Hans Tausens Minde paa den ovenfor antydede Maade, idet de dog mene, at der først og fremmest bør sørges for, at hans Gravblads bestemmelse efter de derom foreliggende Angivelser, og, om dette lykkes, at den da betegnes med en Sten mærket med Navn og Aarstal paa en saadan Maade, at den ikke saa let kan udslides som de ældre Gravstene over Hans Tausen, hvorhos de have udpeget det nordre Sidekæbs østre Ende som den mest passende Plads for Billedet. Herefter vil der, naar Udgiften til Billedet sættes til 8,000 Kr., en monumental Ramme om samme til mindst 500 Kr. og Udgifterne ved Transport af det til Ribe og Opsætning i Kirken til omtrent samme Beløb, medens en passende Stigsten vil kunne forstafes og anbringes for et lignende Beløb, alt i alt udkræves en Sum af 9,500 Kr. til Forslagets Realisation.

Man finder for sit Bedkommende, at der er al Grund for det offentlige til i Anledning af Firehundredaaret efter Hans Tausens Fødsel at sætte ham et varigt Minde paa det Sted, til hvilket han har været knyttet saa nøje, og hvor hans sidste Hvilested findes, og man finder ligeledes Kirkeinspektionens Tante om ved en malet Fremstilling af det ovenangivne Emne at fremdrage Mindet om ham som første Forkynder af Luthers Lære smukt og tiltalende, ligesom der ikke findes noget at erindre imod Valget af den til Arbejdets Udførelse foreslaaede Kunstner, saa lidt som mod den af det særlige Syns Medlemmer udpegede Plads til Billedet. Endelig maa man ogsaa slutte sig til Synets Medlemmer i Duffet om, at der samtidigt sørges for, at hans Tausens Grav betegnes som saadan ved Anbringelse af en Gravsten med passende Inscription. Man skal derfor foreslaa, at der bevilges et Beløb af 9,500 Kr. i det anførte Djemed.

Til III. 33. Herom henvises til Anmærkningerne til Forslaget til Finanslov for 1893—94 Side 646, idet bemærkes, at der for det i samme Finansaar til Raadighed staaende Beløb af 115,000 Kr. til Erhvervelse af Bygninger i Nærheden af Ribe Domkirke og til Regulering af Pladsen omkring Domkirken nu er indtøbt og nedrevet de dertil udfete Bygninger, ligesom Arbejderne til Pladsens Regulering ere i fuld Gang. Derhos er for den ved Lov om Tillægsbevilling for 1893—94 under N. III. Nr. 21 til Anbringelse af Stilladser ved Ribe Domkirke og til Anskaffelse af Munkesten til Undermuring af forskellige Partier af Domkirken bevilgede Sum af 35,000 Kr. i indværende Sommer bleven rejst de ved Kirkens Restauration fornødne Stilladser, ligesom Undermuringen og den derved nødvendiggjorte Udgravning om Kirken er paabegyndt.

Man maa derfor allerede af Hensyn til den Tilstand, hvori Kirken ved disse forberedende Arbejder til Restaurationen er sat, indtrængende anbefale, at Bevillingen til Restaurationen ikke længere udslydes.

Til III. 34. I Anledning af, at det af Biskoppen over Sjællands Stift var indberettet, at Kontraministerialbogen for et sjællandsk Landogn for Aarene 1814—42, hvilken i Medfør af Befendtgørelse af 10de Marts 1891 fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vilde være at aflevere til fremtidig Opbevarelse i Provinsarkivet ved København, manglede, uden at det kunde oplyses, hvor eller naar den var bleven borte, udbad det nævnte Ministerium sig Rigsarkivets Ytringer desangaaende med Bemærkning, at naar Mangelen af den paagældende Ministerialbog konstateredes ved en Erklæring fra Provinsarkivaren, vilde man være villig til at bestræbe sig for at tilvejebringe en Afskrift efter Hovedministerialbogen, tagen under Tilsyn af Sognepræsten, og afgive den til Provinsarkivet. Rigsarkivaren har derefter afgivet Indberetning om, at der alene for Aalborg Stifts Bedkommende er forefundet lignende Mangler ved Kontraministerialbøgerne for Maarup, Understed, Dronninglund og Vust Sogne, idet han har bebudet, at Underføgelserne i saa Henseende vilde blive fortsatte for Landets øvrige Stifters Bedkommende.

I saadanne Tilfælde, hvor det ene Eksemplar af de in duplo førte Ministerialbøger for Tiden efter 1812—14 mangler eller indeholder Lakuner, er det selvfølgelig umuligt for de vedkommende Præsteembeder at afgive det andet i Behold værende Eksemplar til Arkivet, da Hovedministerialbogen er uundværlig for Sognepræsten til en nøjagtig Udførelse af hans Pligter med Hensyn til de nu i Brug værende Kirkebøgers Førelse, medens det paa den anden Side fra Provinsarkivernes Standpunkt set vil være af den allerførste Betydning for Løsningen af disses Opgave, at den af dem opbevarede Samling af Kontraministerialbøger bliver saa fuldstændig som paa nogen Maade mulig,